

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010080
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6220010080.13

Uznesenie

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom dňa 08. marca 2021 v trestnej veci proti obžalovanému C.B. H.B., T.. XX. XX. XXXX D. S., trvale bytom Č. - Y. XXX, t. č. ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 138 písm. b) Tr. zák., konajúc o väzbe, taktó

rozhodol:

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. sa žiadosti obžalovaného zo dňa 23. 02. 2021 podanej obhajcom JUDr. Jozefom Školníkom a zo dňa 28. 02. 2021 podanej osobne obžalovaným o prepustenie z väzby na slobodu **z a m i e t a j ú.**

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa väzba obžalovaného **n e n a h r á d z a** dohľadom probačného a mediačného úradníka.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3T/30/2020-760 zo dňa 20. 08. 2020 bol obžalovaný podľa § 71 ods. 3 z dôvodov uvedených v písmenách a), b), c) Tr. por. vzatý do väzby a väzba obžalovaného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č.. k. 3T/30/2020-831 zo dňa 21. 12. 2020 bola žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietnutá a väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Posledne uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/2/2021 zo dňa 21. 01. 2021 bola sťažnosť obžalovaného proti uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš v sp.- zn. 3T/30/2020 zo dňa 21. 12. 2020 zamietnutá.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefom Školníka podal opäť dňa 23. 02. 2021 žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. V nej uviedol, že väzba obžalovaného H. trvá neprimerane dlho, pričom je to práve poškodená V. G., ktorá marí trestný proces a pre ktorú bol opätovne vzatý do väzby. Nie je pravdou, že by to bol on, kto porušil obmedzenia uložené mu Krajským súdom Banská Bystrica v uznesení v sp. zn. 4Tos/62/2020 zo dňa 25. 06. 2020, ale bola to poškodená V. G., ktorá ich porušila tým, že ho kontaktovala a požiadala o pomoc, dokonca za ním prišla do miesta jeho trvalého bydliska, kde sa s ňou niekoľkokrát stretol. Poukázal na čl. 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (2016/C202/02) vo veci prezumpcie neviny a práva na obhajobu. Každý, kto je obvinený sa považuje za nevinného, kým jeho vina nie je preukázaná zákonným spôsobom. Členské štáty zabezpečia, aby sa podozrivé a obvinené osoby považovali za nevinné, kým sa zákonným spôsobom nepreukáže ich vina.

Obžalovaný osobne podal dňa 28. 02. 2021 žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, v ktorej poukázal na neoprávnený zásah do jeho ľudských práv, čo je v rozpore s článkom 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Tiež poukázal na zhoršujúci sa jeho zdravotný stav vo vyšetrovacej väzbe, keď trpí

duševnou a psychickou poruchou. Keďže je dlžníkom v zdravotnej poisťovni, z tohto titulu jeho zdravotná starostlivosť vo väzbe má len charakter starostlivosti pri ohrození života, preto by chcel na slobode si vyrovnať podlžnosť voči zdravotnej poisťovni, aby sa mohol z choroby vyliečiť. Chce byť nápomocný pre rodinu a pomáhať deťom. Nechce už ďalej páchať trestnú činnosť.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejedávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. rozhodnutím o väzbe sa rozumie aj rozhodnutie o prepustení z väzby a o zamietnutí žiadosti o prepustenie obvineného z väzby; za takúto žiadosť sa považuje aj žiadosť o nahradenie väzby.

Podľa § 72 ods. 2 veta piata Tr. por. pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný.

Súd obžalovaného zápisnične za prítomnosti obhajcu JUDr. Jozefa Školníka a prokurátorky JUDr. Drahomíry Hrončekovej vypočul dňa 08. 03. 2021. Obžalovaný uviedol, že trvá na dôvodoch, ktoré sú uvedené v žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu. V prípade prepustenia na slobodu by sa dostavoval na každú výzvu súdu, pretože tak činil aj v minulosti. Nikoho by neovplyvňoval, aby vypovedal v jeho prospech, pretože chce, aby pravda vyšla najavo. Nemal by úmysel pokračovať v páchaní trestnej činnosti. O prepustenie z väzby žiada zo zdravotných dôvodov, vypadali mu 3 zuby a dostal psychickú traumu.

V konečnom návrhu prokurátorka navrhla ponechať obžalovaného naďalej vo väzbe a to zo všetkých väzobných dôvodov. Tieto dôvody tak, ako boli ustálené v rozhodnutí o vzatí do väzby, naďalej trvajú. Prejednávaná trestná vec obžalovaného je v štádiu rozvinutého súdneho dokazovania. Súd na hlavných pojednávaniach vykonáva dôkazy kontradičným spôsobom, pričom takto koná, tak o dôkazoch navrhnutých obžalobou, ako aj o dôkazoch navrhnutých obhajobou. Obžalovaný bol opätovne vzatý do väzby potom, ako hrubým spôsobom porušil obmedzenia a povinnosti, ktoré mu uložil Krajský súd v Banskej Bystrici, keď ho prepúšťal z väzby na slobodu. Súd pri opätovnom vzatí obžalovaného do väzby vzhliadol existenciu tak dôvodov útekovej, kolúznej ako aj preventívnej väzby. Ani k dnešnému dňu sa na týchto väzobných dôvodoch nič nemení. Obžalovaný počas celého trestného procesu deklaruje snahu opätovne sa zbližiť s poškodenou V. G., voči ktorej sa podľa skutku obžaloby mal dopustiť zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Napriek deklarovanej prehláseniam obžalovaného, že už ďalej nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti a že nebude nikoho ovplyvňovať a vyhýbať sa trestnému konaniu, práve vyjadrenia obžalovaného o spôsobe vedenia života po prípadnom prepustení z väzby presviedčajú o opaku, že nie je možné mu zabrániť v ďalšom páchaní trestnej činnosti, marení dôležitých a závažných skutočností pre trestné stíhanie, prípadne skrývaní sa a úteku pred spravodlivosťou inak, ako jeho väzobným stíhaním. Obžalovaný bol doposiaľ 14 x súdne trestaný a to aj za násilnú trestnú činnosť v konaní pred Okresným súdom Veľký Krtíš vo veci 9T/12/2006. Navyše obžalovaný sa mal trestnej činnosti dopustiť počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za násilnú trestnú činnosť, teda ani hrozba nepodmieneného trestu nezabránila obžalovanému v protiprávnom konaní (rozsudok Okresného súdu Lučenec v sp. zn. 2T/152/2019 zo dňa 16. 12. 2019). Bez akýchkoľvek pochybností sú zastúpené dôvody preventívnej väzby, keď existuje dôvodná obava, že by v prípade prepustenia na slobodu sa dopúšťal voči poškodenej V. G. v pokračovaní trestnej činnosti. Aj dôvody útekovej väzby, keď už v minulosti pracoval v Maďarsku a býva v pohraničí, ovláda jazyk maďarský sú zastúpené tým, že by sa mohol pred trestným stíhaním vyhýbať pohybom na území tohto štátu, alebo sa inak skrývať a tým mariť trestné konanie. V správaní a konaní obžalovaného sú zastúpené aj dôvody kolúznej väzby, keď by vplýval na poškodenú s úmyslom meniť výpoveď a tým si napomôcť v zbavení sa trestnej zodpovednosti.

U obžalovaného neprichádza do úvahy nahradenie väzby iným trestno-procesným inštitútom a to ani za použitia technických prostriedkov, lebo takéto nahradenie väzby by nespĺnilo jej účel.

Možno sa stotožniť s právnou argumentáciou, ktorú použil obhajca v žiadosti o prepustenie obžalovaného z väzby, avšak žiada sa pripomenúť, že väzba, ako zabezpečovací prostriedok prichádza od úvahy v tých trestných konaniach, keď obvinený (obžalovaný) svojim správaním a konaním zadáva príčinu preukázanosti jednotlivých väzobných dôvodov. Bez akýchkoľvek pochybností možno konštatovať, že obžalovaný sa takto v minulosti správal a aj v prípade prepustenia z väzby by mal dôvod sa takto správať, lebo má zámer spochybniť dôvodnosť vedeného trestného konania proti jeho osobe, čo preukazuje tak svojimi početnými podaniami do trestnej veci, ako aj doterajšími obhajobnými tvrdeniami. Za tohto času je dostatočne dôkazne preukázané, že bol to obžalovaný, ktorý sa dopustil tejto trestnej činnosti, ktorú možno hodnotiť ako závažnú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil voči chráneným osobám. Len po vykonaní dokazovania na hlavných pojednávaniach bude môcť súd všetky vykonané dôkazy vyhodnotiť jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a rozhodnúť o vine obžalovaného. Do tejto doby väzobné dôvody sú naďalej zastúpené tak, ako boli ustálené aj v doterajších rozhodnutiach o väzbe.

Obžalovaný v žiadosti zo dňa 28. 02. 2021, doručenej súdu 03. 03. 2021, neuviedol žiadne nové okolnosti, ktoré by zakladali zmenu rozhodnutia o väzbe. So všetkými týmito okolnosťami sa súd už vysporiadal a to aj pri poslednom rozhodovaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. V žiadosti tvrdí, že bola to polícia, ktorá poštvala poškodenú V. G. voči jeho osobe. Pravda je taká, že bola to poškodená, ktorá podala na neho dňa 31. 10. 2019 trestné oznámenie, ktorým podrobne opísala, ako sa správal obžalovaný voči nej a jej maloletým deťom. Pre existenciu dôvodnej obavy, že bude na ňu vplývať, aby zmenila toto vyjadrenie a svoju výpoveď z prípravného konania, bol vzatý do kolúznej väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie zo dňa 20. 12. 2019. Hoci Krajský súd v Banskej Bystrici obžalovaného z väzby prepustil na slobodu a väzbu u neho nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a v rámci ktorého uložil mu striktný zákaz kontaktovať sa a približovať k poškodenej V. G., obžalovaný toto nedodrжал, preto bol súdom dňa 20. 08. 2020 opätovne vzatý do väzby a to aj do väzby kolúznej. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní opätovne deklaruje snahu zbližiť s s poškodenou, pretože ona potrebuje jeho pomoc a majú sa radi a preto nechápe, ako môžu súdy mu brániť v láske s poškodenou. Z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní možno charakterizovať aj povahové vlastnosti obžalovaného. Obžalovaný je impulzívnej povahy a veci, ktoré nemôže vo vzťahu ovplyvniť, resp. sa vyvíjajú nie v súlade s jeho vôľou, ho privádzajú k agresivite. To platí predovšetkým na spôsob výchovy detí ich matkou (poškodenou) V. G.. Obžalovaný v žiadosti uviedol aj to, že sú príslušníci policajného zboru vo Veľkom Krtíši voči jeho osobe zaujatí a preto mu škodia. V dôsledku všetkých týchto okolností sa jeho zdravotný stav najmä teraz vo vyšetrovacej väzbe podstatne zhoršil. Tieto okolnosti súd vyhodnotil ako nepreukázané a nemajúce dopad na existenciu ustálených väzobných dôvodov. Pokiaľ obžalovaný uvádza, že sa jeho zdravotný stav počas väzby mal zhoršiť, táto okolnosť podlieha v rámci výkonu väzby lekárskeym kontrolám a vyšetrovaniam, ktoré v prípade preukázania takéhoto stavu sú promptne riešené väzenskou zdravotnou službou, resp. umiestnením osoby do ústavného zariadenia Nemocnice pre odsúdených a väzobne stíhaných v Trenčíne. Súd nemohol uveriť obhajobe obžalovaného ani v tom, že by v prípade prepustenia z väzby na slobodu nepokračoval v páchaní trestnej činnosti a sa ukrýval, aby sa vyhol trestnému konaniu, keď v doterajšom živote bol celkom 14x súdne trestaný, čo potvrdzuje jeho kriminálnu minulosť a motív v pokračovaní trestnej činnosti. Obžalovaný počas doby spolužitia s poškodenou menil viackrát bývanie a miesta výkonu práce. Spolu bývali na rôznych adresách ako v U., D. Y., Y., B., O. H. na pustatine, čo len potvrdzuje nestálosť jeho bývania a nezabezpečenie tejto základnej životnej potreby. Obžalovaný v dobe pred väzobným stíhaním pracoval v Maďarsku a ako sám uvádza, že na tohto zamestnávateľa mu zostali väzby, teda by mohol cestovať za prácou do cudziny a tým sa vyhýbať trestnému konaniu. Tieto okolnosti odôvodňujú aj naďalej existenciu preventívnej a útekovvej väzby.

S poukazom na nález Ústavného súdu SR č. 67/2013-41 je súd povinný v každom väzobnom prípade skúmať, či nie sú dané dôvody pre nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Tak učinil aj v danej veci. Uvádzané okolnosti, ktoré potvrdzujú existenciu všetkých 3 väzobných dôvodov zakladajú stav, že väzbu obžalovaného nie je možné nahradiť v tomto štádiu konania dohľadom probačného a mediačného úradníka, nakoľko takýto dohľad by nespĺnil zákonom požadovaný účel, ktorým je zabrániť obžalovanému v pokračovaní páchania trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní od oznámenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu.